

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2016/1780

z dnia 29 września 2016 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu powołanego na mocy Umowy między Unią Europejską a Gruzją o ułatwieniach w wydawaniu wiz, w odniesieniu do przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania tej umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a), w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 12 Umowy między Unią Europejską a Gruzją o ułatwieniach w wydawaniu wiz ⁽¹⁾ (zwanej dalej „umową”) powołano Wspólny Komitet (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”). Artykuł ten stanowi, że jednym z zadań Wspólnego Komitetu jest w szczególności monitorowanie wdrażania umowy.
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ⁽²⁾ przewiduje procedury i warunki wydawania wiz na tranzyt przez terytorium państw członkowskich, lub na planowany pobyt na terytorium państw członkowskich, nieprzekraczający 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.
- (3) Niezbędne są wspólne wytyczne, aby zapewnić w pełni zharmonizowane wykonanie umowy przez misje dyplomatyczne i służby konsularne państw członkowskich oraz sprecyzować związek między postanowieniami umowy a prawodawstwem Stron umowy, które stosuje się w dalszym ciągu do kwestii wizowych nieobjętych zakresem stosowania umowy.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu w odniesieniu do przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania umowy.
- (5) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽³⁾. Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (6) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽⁴⁾. Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

⁽¹⁾ Dz.U. L 52 z 25.2.2011, s. 34.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu powołanego na mocy art. 12 Umowy między Unią Europejską a Gruzją o ułatwieniach w wydawaniu wiz, w odniesieniu do przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania tej umowy, oparte jest na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 września 2016 r.

W imieniu Rady
P. ŽIGA
Przewodniczący

_____

PROJEKT

**DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU POWOŁANEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY UNIĄ
EUROPEJSKĄ A GRUZJĄ O UŁATWIENIACH W WYDAWANIU WIZ NR .../...**

z dnia ...

w odniesieniu do przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania tej umowy

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Unią Europejską a Gruzją o ułatwieniach w wydawaniu wiz ⁽¹⁾ (zwaną dalej „umową”),
w szczególności jej art. 12,

a także mając na uwadze, że umowa weszła w życie w dniu 1 marca 2011 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wspólne wytyczne w sprawie wykonania Umowy między Unią Europejską a Gruzją o ułatwieniach w wydawaniu wiz zostały określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Gruzji

_____

⁽¹⁾ Dz.U. L 52 z 25.2.2011, s. 34.

ZAŁĄCZNIK

WSPÓLNE WYTYCZNE W SPRAWIE WYKONANIA UMOWY MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A GRUZJĄ
O UŁATWIENIACH W WYDAWANIU WIZ

Celem Umowy między Unią Europejską a Gruzją o ułatwieniach w wydawaniu wiz (zwanej dalej „umową”), która weszła w życie w dniu 1 marca 2011 r., jest ułatwienie, na zasadzie wzajemności, procedur wydawania wiz obywatelom Gruzji na planowany pobyt nie dłuższy niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

Umowa ustanawia – na zasadzie wzajemności – wiążące prawa i obowiązki w celu uproszczenia procedur wydawania wiz dla obywateli Gruzji.

Niniejsze wytyczne, przyjęte przez Wspólny Komitet powołany na mocy art. 12 umowy (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”), mają na celu zapewnienie zharmonizowanego wykonania umowy przez misje dyplomatyczne i służby konsularne państw członkowskich Unii (zwanymi dalej „państwami członkowskimi”). Niniejsze wytyczne nie są częścią umowy i w związku z tym nie są prawnie wiążące. Jest jednak wysoce zalecane, aby personel dyplomatyczny i konsularny stosował je konsekwentnie przy wykonywaniu umowy.

Niniejsze wytyczne mają być aktualizowane w świetle doświadczeń zdobytych w związku z wykonaniem umowy w ramach zakresu odpowiedzialności Wspólnego Komitetu.

W celu zapewnienia ciągłości i zharmonizowanego wykonania umowy oraz zachowania zgodności z regulaminem wewnętrznym Wspólnego Komitetu ds. Ułatwień w Wydawaniu Wiz, Strony postanowiły podejmować nieformalne kontakty poza terminami oficjalnych posiedzeń Wspólnego Komitetu w celu rozwiązywania pilnych kwestii. Szczegółowe sprawozdania na temat tych kwestii i kontaktów nieformalnych będą przedłożone na kolejnym posiedzeniu Wspólnego Komitetu ds. Ułatwień w Wydawaniu Wiz.

I. KWESTIE OGÓLNE

1.1. Cel oraz zakres stosowania

Art. 1 ust. 1 umowy przewiduje, że:

„1. Celem niniejszej umowy jest wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Gruzji planującym pobyt nie dłuższy niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.”.

Umowa ma zastosowanie do wszystkich obywateli Gruzji ubiegających się o wizę krótkoterminową, niezależnie od państwa ich zamieszkania.

Umowa nie ma zastosowania do bezpieczeństwa, którzy posiadają dokument pobytowy wydany przez Gruzję. Do tej kategorii osób stosuje się przepisy unijnego dorobku prawnego dotyczącego wiz.

Art.1 ust. 2 umowy przewiduje, że:

„2. W przypadku ponownego wprowadzenia przez Gruzję obowiązku wizowego dla obywateli wszystkich państw członkowskich lub niektórych kategorii obywateli wszystkich państw członkowskich, takie same ułatwienia przewidziane w niniejszej umowie dla obywateli Gruzji automatycznie stosują się na zasadzie wzajemności do obywateli Unii, których to dotyczy.”.

Od dnia 1 czerwca 2006 r. wszyscy obywatele Unii oraz bezpieczeństwa, którzy posiadają dokument pobytowy wydany przez państwo członkowskie, są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku podróży do Gruzji nieprzekraczających 90 dni w okresie 180 dni lub podczas tranzytu przez terytorium Gruzji.

Aby uniknąć dyskryminacyjnego traktowania przez Gruzję obywateli jednego lub większej liczby państw członkowskich lub określonych kategorii tych obywateli, w deklaracji załączonej do umowy Unia zapowiedziała, że zamierza zawiesić stosowanie umowy w przypadku ponownego wprowadzenia przez Gruzję obowiązku wizowego dla obywateli jednego lub kilku państw członkowskich lub pewnych kategorii tych obywateli.

1.2. Zakres stosowania umowy

Art. 2 umowy przewiduje, że:

„1. Ułatwienia wizowe przewidziane w niniejszej umowie mają zastosowanie do obywateli Gruzji jedynie w takim zakresie, w jakim nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Unii lub państw członkowskich, postanowień niniejszej umowy lub innych umów międzynarodowych.

2. W odniesieniu do zagadnień nieobjętych niniejszą umową, takich jak: odmowa wydania wizy, uznanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków utrzymania, odmowa wjazdu oraz procedury wydalania osób, stosuje się prawo krajowe Gruzji lub prawa państw członkowskich lub prawo Unii.”

Umowa, bez uszczerbku dla art. 10, nie wpływa na obowiązujące przepisy dotyczące obowiązku wizowego lub zwolnienia z obowiązku wizowego. Na przykład art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 ⁽¹⁾ zezwala państwom członkowskim na zwolnienie z obowiązku wizowego, między innymi, cywilne załogi samolotów i statków. Od momentu wejścia w życie stowarzyszenia Szwajcarii i Liechtensteinu w ramach strefy Schengen odpowiednio w dniach 13 grudnia 2008 r. i 7 marca 2011 r. dokumenty pobytowe wydane przez Szwajcarię i Liechtenstein są uznawane za równoważne wizom Schengen zarówno w przypadku tranzytu, jak i krótkiego pobytu.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ⁽²⁾ („kodeks wizowy”) stosuje się do wszystkich kwestii nieobjętych umową, takich jak: określenie państwa członkowskiego strefy Schengen odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku wizowego, uzasadnienie odmowy wydania wizy, prawo odwołania się od negatywnej decyzji oraz ogólna zasada osobistej rozmowy z osobą ubiegającą się o wizę. Ponadto przepisy Schengen, a w stosownych przypadkach również prawo krajowe, nadal mają zastosowanie do kwestii nieobjętych umową, takich jak: uznawanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków utrzymania, odmowa wjazdu na terytorium państw członkowskich oraz procedury wydalania. W tym kontekście niezbędne jest przekazywanie dokładnych informacji na temat tych kwestii ⁽³⁾.

Nawet jeśli warunki przewidziane w umowie zostały spełnione, na przykład osoba ubiegająca się o wizę dostarczyła dokumenty uzasadniające cel podróży w przypadku kategorii przewidzianych w art. 4, nadal można odmówić wydania wizy, jeżeli warunki określone w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 ⁽⁴⁾ („kodeks graniczny Schengen”) nie zostały spełnione, tzn. osoba ta nie posiada ważnego dokumentu podróży, dokonano wpisu w systemie informacyjnym Schengen (SIS), osoba jest uważana za zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego itp.

Nadal zastosowanie mają inne elastyczne środki dotyczące wydawania wiz przewidziane w kodeksie wizowym. Na przykład, wizy wielokrotnego wjazdu z długim okresem ważności – do pięciu lat – mogą być wydawane osobom innym niż osoby wymienione w art. 5 umowy, jeżeli warunki przewidziane w art. 24 kodeksu wizowego zostały spełnione. Podobnie nadal zastosowanie mają przepisy zawarte w art. 16 ust. 5 i 6 kodeksu wizowego umożliwiające zwolnienie z opłaty wizowej lub jej obniżenie.

1.3. Rodzaje wiz objętych zakresem stosowania umowy

W art. 3 lit. d) umowy zdefiniowano „wizę” jako „zezwolenie wydane przez państwo członkowskie na tranzyt przez terytorium państw członkowskich lub planowany pobyt na terytorium państw członkowskich nie dłuższy niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu, licząc od dnia pierwszego wjazdu na terytorium państw członkowskich;”.

Ułatwienia przewidziane w umowie stosuje się zarówno do wiz jednolitych, jak i do wiz o ograniczonej ważności terytorialnej wydawanych do celów tranzytu lub krótkotrwałego pobytu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

⁽³⁾ Zob. również pkt 1.7.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

- 1.4. Obliczenia dotyczące długości pobytu, do jakiego uprawnia wiza, a w szczególności dotyczące ustalenia okresu sześciomiesięcznego

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 610/2013 ⁽¹⁾ wprowadziło zmianę do pojęcia pobytu krótkoterminowego. Obecnie pobyt krótkoterminowy oznacza: „nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym, co oznacza wzięcie pod uwagę okresu 180-dniowego poprzedzającego każdy z dni pobytu”. Definicja ta weszła w życie w dniu 18 października 2013 r. i znajduje się w kodeksie granicznym Schengen.

Data wjazdu będzie liczona jako pierwszy dzień pobytu na terytorium państw członkowskich, a data wyjazdu będzie liczona jako ostatni dzień pobytu na terytorium państw członkowskich. Pojęcie „każdy” oznacza stosowanie „ruchomego” 180-dniowego okresu odniesienia, zakładającego sprawdzenie dla każdego dnia pobytu okresu 180 dni wstecz w celu ustalenia, czy wymóg 90/180 dni został spełniony. Oznacza to, że nieobecność przez nieprzerwany okres 90 dni umożliwia kolejny pobyt przez okres do 90 dni.

Przykład obliczenia dni pobytu na podstawie obecnej definicji:

Posiadacz rocznej wizen wielokrotnego wjazdu (18.4.2010 r. – 18.4.2011 r.) wjeżdża po raz pierwszy w dniu 19.4.2010 r. i pozostaje przez trzy dni. Kolejny raz osoba ta wjeżdża w dniu 18.6.2010 r. i pozostaje przez 86 dni. Jak przedstawia się sytuacja w poszczególnych dniach? Kiedy osobie tej będzie wolno ponownie wjechać na terytorium państw członkowskich?

W dniu 11.9.2010 r.: w ciągu ostatnich 180 dni (16.3.2010 r. – 11.9.2010 r.) dana osoba przebywała przez okres trzech dni (19.4.2010 r. – 21.4.2010 r.) plus 86 dni (18.6.2010 r. – 11.9.2010 r.) = 89 dni = nie przekroczono dozwolonego okresu pobytu. Osoba ta może pozostać jeszcze jeden dzień dłużej.

Od dnia 16.10.2010 r.: osoba ta mogłaby wjechać na dodatkowe trzy dni (w dniu 16.10.2010 r. pobyt w dniu 19.4.2010 r. przestaje mieć znaczenie (wykracza poza okres 180 dni); w dniu 17.10.2010 r. pobyt w dniu 20.4.2010 r. przestaje mieć znaczenie (wykracza poza okres 180 dni itd.).

Od dnia 15.12.2010 r.: osoba ta mogłaby wjechać na dodatkowe 86 dni (w dniu 15.12.2010 r. pobyt z dnia 18.6.2010 r. przestaje mieć znaczenie (wykracza poza okres 180 dni); w dniu 16.12.2010 r., pobyt w dniu 19.6.2010 r. przestaje mieć znaczenie itd.).

- 1.5. Sytuacja w odniesieniu do państw członkowskich, które przystąpiły do Unii w 2004 i 2007 r. i jeszcze nie stosują w pełni dorobku Schengen, państw członkowskich, które nie uczestniczą w unijnej wspólnej polityce wizowej, oraz krajów stowarzyszonych

Jedynie Bułgaria, Chorwacja, Cypr i Rumunia nie wprowadziły jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen. Będą one nadal wydawać wizen krajowe, których ważność ograniczona jest do ich terytorium krajowego. W momencie pełnego wprowadzenia w życie przepisów dorobku Schengen przez te państwa, będą one kontynuować stosowanie umowy.

Prawo krajowe nadal stosuje się do wszystkich kwestii nieobjętych umową do czasu pełnego wprowadzenia w życie przepisów dorobku Schengen przez te państwa członkowskie. Od tego dnia przepisy Schengen lub prawo krajowe mają zastosowanie do kwestii, które nie zostały objęte umową.

Bułgaria, Chorwacja, Cypr i Rumunia są upoważnione do uznawania dokumentów pobytowych, wiz kategorii „D” i wiz krótkoterminowych wydanych przez państwa członkowskie należące do strefy Schengen i państwa stowarzyszone w przypadku pobytu krótkoterminowego na ich terytorium ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 610/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 562/2006 ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), konwencję wykonawczą do układu z Schengen, rozporządzenia Rady (WE) nr 1683/95 i (WE) nr 539/2001 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 i (WE) nr 810/2009 (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 565/2014/UE z dnia 15 maja 2014 r. wprowadzająca uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez Bułgarię, Chorwację, Cypr i Rumunię niektórych dokumentów za równorzędne z ich wizami krajowymi na przejazd tranzytem przez ich terytorium lub planowany pobyt na ich terytorium nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym oraz uchylająca decyzje nr 895/2006/WE i 582/2008/WE (Dz.U. L 157 z 27.5.2014, s. 23).

Zgodnie z art. 21 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluxu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach⁽¹⁾, wszystkie państwa członkowskie należące do strefy Schengen muszą uznawać wizy długoterminowe oraz dokumenty pobytowe wydane przez inne państwa członkowskie należące do strefy Schengen w odniesieniu do pobytów krótkoterminowych na swoich terytoriach. Państwa członkowskie należące do strefy Schengen akceptują dokumenty pobytowe, wizy kategorii „D” i wizy krótkoterminowe krajów stowarzyszonych w zakresie wjazdu i pobytu krótkoterminowego i *vice versa*.

Umowa nie ma zastosowania do Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa, ale zawiera wspólne deklaracje, zgodnie z którymi zawarcie przez te państwa umów dwustronnych o ułatwieniach wizowych z Gruzją byłoby pożądane.

Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwajcaria, mimo że są państwami stowarzyszonymi w ramach Schengen, nie są objęte umową.

1.6. Umowa oraz umowy dwustronne

Art.13 umowy przewiduje, że:

„Od momentu wejścia w życie niniejsza umowa staje się nadrzędna wobec postanowień wszelkich dwustronnych lub wielostronnych umów lub porozumień zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Gruzją, w zakresie, w jakim postanowienia tych umów lub porozumień dotyczą zagadnień objętych niniejszą umową”.

Od daty wejścia w życie umowy postanowienia umów dwustronnych obowiązujących między państwami członkowskimi a Gruzją dotyczące kwestii objętych umową przestały obowiązywać. Zgodnie z prawem Unii państwa członkowskie są zobowiązane do podjęcia niezbędnych środków w celu wyeliminowania niezgodności między umowami dwustronnymi a umową.

Jeżeli państwo członkowskie zawarło dwustronną umowę lub porozumienie z Gruzją w sprawie kwestii nieobjętych umową, na przykład zwolnienia z obowiązku wizowego posiadaczy paszportów służbowych, zwolnienie takie będzie w dalszym ciągu obowiązywać po wejściu w życie umowy.

Następujące państwa członkowskie zawarły umowy dwustronne z Gruzją dotyczące zwolnienia z obowiązku wizowego dla posiadaczy paszportów służbowych: Bułgaria, Cypr, Łotwa, Węgry Rumunia i Słowacja.

Zwolnienie z obowiązku wizowego posiadaczy paszportów służbowych przyznane przez państwo członkowskie ma zastosowanie wyłącznie do terytorium tego państwa członkowskiego i nie dotyczy podróży na terytorium innych państw członkowskich należących do strefy Schengen.

1.7. Wspólna deklaracja dotycząca harmonizacji informacji o procedurach wydawania wiz krótkoterminowych i dokumentów, jakie należy złożyć wraz z wnioskiem o wizę krótkoterminową

Do umowy załączono wspólną deklarację dotyczącą zobowiązania stron do zapewnienia spójnych i jednolitych informacji obywatelom Gruzji na temat dostępu do misji dyplomatycznych i służb konsularnych państw członkowskich oraz procedur i warunków ubiegania się o wizę i ważności wydawanych wiz. Informacje te są dostępne na stronie internetowej delegatury Unii Europejskiej w Gruzji: http://www.eeas.europa.eu/delegations/georgia/travel_eu/visa/index_en.htm.

Art. 47 kodeksu wizowego nakłada na państwa członkowskie, organy centralne i konsulaty obowiązek podawania do wiadomości publicznej wszystkich istotnych informacji związanych z ubieganiem się o wizę.

Misje dyplomatyczne oraz służby konsularne państw członkowskich proszone są o szerokie rozpowszechnianie tych informacji (na tablicach informacyjnych konsulatów, ulotkach, na stronach internetowych itp.), a także o rozpowszechnianie szczegółowych informacji na temat warunków wydawania wiz, reprezentacji państw członkowskich w Gruzji oraz wykazu wymaganych dokumentów potwierdzających.

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

1.8. Informacje dotyczące umowy przekazywane przez władze Gruzji

W celu prawidłowego informowania obywateli Gruzji na temat korzyści wynikających ze stosowania umowy oraz istnienia misji dyplomatycznych i służb konsularnych Unii, w których można składać wnioski wizowe, Ministerstwo Spraw Zagranicznych Gruzji stworzyło specjalny link, pod którym informacje te są dostępne. Adres strony internetowej:

http://mfa.gov.ge/index.php?lang_id=GEO&sec_id=95&info_id=13448

II. POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE

2.1. Postanowienia, które mają zastosowanie do wszystkich osób ubiegających się o wizę

Przypomina się, że wymienione poniżej ułatwienia w odniesieniu do opłaty wizowej, czasu trwania procedur rozpatrywania wniosków wizowych oraz przedłużenia okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach mają zastosowanie do wszystkich osób ubiegających się o wizę, w tym również turystów.

2.1.1. Opłata wizowa

Art. 6 ust. 1 akapit pierwszy umowy przewiduje, że:

„1. Opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego złożonego przez obywatela Gruzji wynosi 35 EUR”.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 umowy opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego wynosi 35 EUR. Opłata ta obowiązuje wszystkich obywateli gruzińskich ubiegających się o wizę (w tym również turystów) i obejmie wizy krótkoterminowe, niezależnie od liczby wjazdów.

Art. 6 ust. 2 umowy przewiduje, że:

„2. Jeżeli państwa członkowskie współpracują z zewnętrznym dostawcą usług, może zostać pobrana opłata dodatkowa z tytułu obsługi. Opłata za usługę musi być proporcjonalna do kosztów ponoszonych przez usługodawcę zewnętrznego z tytułu wykonywania swoich zadań i nie może przekraczać 30 EUR. Dane państwo (-a) członkowskie utrzymuje(-ą) możliwość składania wniosków przez wszystkie osoby ubiegające się o wizę bezpośrednio w swoich konsulatach.”

W odniesieniu do sposobów współpracy z zewnętrznymi dostawcami usług szczegółowe informacje dotyczące ich zadań zawiera art. 43 kodeksu wizowego.

Art. 6 ust. 3 umowy przewiduje, że:

„3. W odniesieniu do następujących kategorii obywateli odstępnie się od pobierania opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego:

a) emeryci i renciści;” (Uwaga: w celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej w tej kategorii, osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić dokumenty potwierdzające status emeryta lub rencisty. Zwolnienie z opłaty nie jest uzasadnione w przypadku, gdy celem podróży jest działalność zarobkowa.);

„b) dzieci poniżej 12. roku życia;” (Uwaga: w celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej w tej kategorii osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić dokumenty potwierdzające ich wiek.);

„c) członkowie rządów krajowych i regionalnych oraz Trybunału Konstytucyjnego i Sądu Najwyższego, w przypadku gdy nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej umowy;” (Uwaga: w celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej w tej kategorii osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić dokumenty potwierdzające ich stanowisko, wydane przez władze gruzińskie.);

„d) osoby niepełnosprawne, i – w razie konieczności – osoby im towarzyszące;” (Uwaga: w celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej należy dostarczyć dokumenty potwierdzające, że obie osoby ubiegające się o wizę należą do tej kategorii.).

W celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej w tej kategorii osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić gruzińskie zaświadczenie o niepełnosprawności (pierwszego lub drugiego stopnia) wydawane przez gruzińskie Ministerstwo Zdrowia, Pracy i Spraw Socjalnych, lub zaświadczenie wydane przez publiczny lub prywatny szpital lub klinikę. W przypadku gdy niepełnosprawność osób ubiegających się o wizę jest ewidentna (osoby niewidome, z brakującą nogą), wystarczająca będzie ocena wizualna w służbach konsularnych. Co do zasady od osób towarzyszących nie wymaga się dodatkowych dokumentów.

W uzasadnionych przypadkach wniosek wizowy może zostać złożony przez przedstawiciela lub opiekuna osoby niepełnosprawnej.

- „e) bliscy krewni – małżonkowie, dzieci (w tym przysposobione), rodzice (w tym opiekunowie), dziadkowie, wnuki – odwiedzający obywateli Gruzji legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich;”

Art. 6 ust. 3 lit. e) umowy reguluje sytuację gruzińskich bliskich krewnych podróżujących do państw członkowskich, aby odwiedzić obywateli Gruzji przebywających legalnie na terytorium państw członkowskich.

- „f) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie wystosowane do Gruzji uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- g) uczniowie, studenci, słuchacze studiów podyplomowych oraz towarzyszący im nauczyciele, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych zajęć szkolnych;
- h) dziennikarze i osoby akredytowane towarzyszące im w celach zawodowych;” (Uwaga: w celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej w tej kategorii osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić dowody potwierdzające, że są członkami organizacji zawodowych zrzeszających dziennikarzy i innych pracowników mediów.);
- „i) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby towarzyszące im w celach zawodowych;” (Uwaga: kibiców nie uznaje się za osoby towarzyszące.);
- „j) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają podróż w celu odbycia szkoleń, wzięcia udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany;
- k) osoby biorące udział w działaniach naukowych, kulturalnych lub artystycznych, w tym w programach uniwersyteckich i innych programach wymiany;
- l) osoby, które przedstawiły dokumenty potwierdzające konieczność swojej podróży z przyczyn humanitarnych, w tym w celu podjęcia pilnego leczenia, oraz osoba towarzysząca takiej osobie, lub w celu wzięcia udziału w pogrzebie bliskiego krewnego albo odwiedzenia ciężko chorego bliskiego krewnego.”.

Osoby należące do wyżej wymienionych kategorii są zwolnione z opłaty wizowej. Ponadto z opłaty zwalnia się również zgodnie z art. 16 ust. 4 kodeksu wizowego.

Art. 16 ust. 6 kodeksu wizowego stanowi: „W indywidualnych przypadkach można odstąpić od poboru opłaty wizowej lub obniżyć jej wysokość, jeżeli służy to interesom kulturalnym lub sportowym, jak również interesom w dziedzinie polityki zagranicznej, polityki na rzecz rozwoju oraz w innych dziedzinach ważnych z punktu widzenia interesu publicznego lub z przyczyn humanitarnych.”.

Art. 16 ust. 7 kodeksu wizowego przewiduje, że opłatę wizową pobiera się w euro, walucie krajowej danego państwa trzeciego lub w walucie zwykle używanej w państwie trzecim, w którym złożono wniosek, i opłata ta nie podlega zwrotowi z wyjątkiem przypadku, gdy wniosek zostanie uznany za niedopuszczalny lub gdy konsulat nie jest właściwy.

Jeżeli opłatę wizową pobiera się w walucie innej niż euro, wysokość tak pobieranej opłaty jest określana i regularnie weryfikowana według referencyjnego kursu euro ogłaszanego przez Europejski Bank Centralny. Pobierana opłata może być zaokrąglana w górę, a konsulaty zapewnią w ramach lokalnych porozumień o współpracy schengenskiej, aby kwoty te były podobne.

Aby uniknąć rozbieżności, które mogłyby prowadzić do porównywania wymogów wizowych i wykorzystywanie różnic w przepisach, misje dyplomatyczne i służby konsularne państw członkowskich w Gruzji powinny zapewnić podobne opłaty wizowe dla wszystkich obywateli gruzińskich ubiegających się o wizę w przypadku opłat pobieranych w walutach obcych.

Obywatele gruzińscy ubiegający się o wizę otrzymają potwierdzenie uiszczenia opłaty wizowej zgodnie z art. 16 ust. 8 kodeksu wizowego.

2.1.2. Czas trwania procedur rozpatrywania wniosków wizowych

Art. 7 umowy przewiduje, że:

„1. Misje dyplomatyczne oraz służby konsularne państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie wniosku o wydanie wizy w ciągu 10 dni kalendarzowych od dnia wpłynięcia wniosku i dokumentów wymaganych do wydania wizy.

2. W indywidualnych przypadkach, szczególnie w razie konieczności przeprowadzenia dalszej analizy wniosku, termin na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych.

3. W nagłych przypadkach termin na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można skrócić do dwóch dni roboczych lub mniej.”.

Decyzja w sprawie wniosku wizowego będzie podejmowana co do zasady w ciągu 10 dni kalendarzowych od daty otrzymania dopuszczalnego wniosku wizowego.

Okres ten może zostać przedłużony do 30 dni kalendarzowych, w przypadku gdy niezbędna jest dalsza analiza wniosku – na przykład występuje konieczność konsultacji z organami centralnymi.

Bieg wszystkich tych terminów rozpoczyna się dopiero wtedy, gdy dokumentacja dołączona do wniosku wizowego jest kompletna, tj. od daty otrzymania wniosku wizowego i dokumentów uzupełniających.

W przypadku misji dyplomatycznych i służb konsularnych państw członkowskich dysponujących systemem umawiania spotkań czas konieczny do ustalenia terminu spotkania nie jest zaliczany do okresu rozpatrywania wniosku. W tej kwestii, jak również w odniesieniu do innych praktycznych zasad składania wniosku wizowego, stosuje się ogólne zasady określone w art. 9 kodeksu wizowego. W przypadku gdy złożenie wniosku wizowego wymaga umówienia się na spotkanie, co do zasady odbędzie się ono w ciągu dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiono o takie spotkanie.

Podczas ustalania terminu spotkania należy wziąć pod uwagę zgłoszoną przez wnioskodawcę potrzebę pilnego uzyskania wizy. Urzędnik konsularny decyduje o skróceniu czasu na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego zgodnie z definicją w art. 7 ust. 3 umowy.

Zgodnie z podręcznikiem do rozpatrywania wniosków wizowych i zmieniania wydanych wiz (część 2 pkt 3.2.2), zdolność konsulatów państw członkowskich w Gruzji do rozpatrywania wniosków należy dostosować, tak aby dotrzymać dwutygodniowego terminu na umówienie spotkania określonego w kodeksie wizowym, w tym również w okresach szczytowych.

W uzasadnionych pilnych przypadkach (w przypadku gdy wniosku o wizę nie można było złożyć wcześniej z przyczyn niemożliwych do przewidzenia przez osobę ubiegającą się o wizę) termin spotkania (zgodnie z art. 9 ust. 3 kodeksu wizowego) należy wyznaczyć niezwłocznie lub należy udostępnić możliwość bezpośredniego złożenia wniosku.

Konsulaty mogą ponadto wprowadzać przyśpieszone procedury składania wniosków wizowych dla określonych kategorii osób ubiegających się o wizę.

2.1.3. Przedłużenie okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach

Art. 9 umowy przewiduje, że:

„Okres ważności wydanej wizy lub długość pobytu objętego wydaną wizą obywatela Gruzji przedłuża się, jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego uzna, że posiadacz wizy dostarczył dowód na istnienie siły wyższej lub względów humanitarnych uniemożliwiających mu opuszczenie terytorium państw członkowskich przed upływem terminu ważności wizy lub przed końcem objętego wizą dozwolonego okresu pobytu. Takiego przedłużenia dokonuje się bezpłatnie.”.

Jeśli chodzi o możliwość przedłużenia ważności wizy w przypadku uzasadnionych powodów osobistych, w przypadku gdy posiadacz wizy nie ma możliwości opuszczenia terytorium państwa członkowskiego przed datą wskazaną na naklejce wizowej, stosuje się przepisy art. 33 kodeksu wizowego w zakresie, w jakim są one zgodne z umową. Jednakże na mocy umowy w przypadku działania siły wyższej lub z powodów humanitarnych przedłużenie ważności wizy odbywa się bezpłatnie.

2.2. Zasady, które mają zastosowanie do niektórych kategorii osób ubiegających się o wizę

2.2.1. Dokumenty potwierdzające cel podróży

W przypadku wszystkich kategorii osób wymienionych w art. 4 ust. 1 umowy w odniesieniu do celu podróży wymagane będą wyłącznie wskazane dokumenty potwierdzające. Jak przewidziano w art. 4 ust. 3 umowy, nie wymaga się żadnego innego uzasadnienia, zaproszenia ani zatwierdzenia dotyczącego celu podróży. Nie oznacza to jednak zwolnienia z wymogu osobistego stawiennictwa w celu złożenia wniosku wizowego i dokumentów uzupełniających dotyczących środków utrzymania, gdyż wymóg ten pozostaje niezmienny.

Jeśli w indywidualnych przypadkach pojawią się wątpliwości co do autentyczności dokumentu potwierdzającego cel podróży, osoba ubiegająca się o wizę może zostać poproszona o stawienie się na dodatkową, szczegółową rozmowę w ambasadzie/konsulacie, tematem której może być rzeczywisty cel podróży lub zamiar powrotu (zgodnie z art. 21 ust. 8 kodeksu wizowego). W takich indywidualnych przypadkach, osoba ubiegająca się o wizę może przedstawić dodatkowe dokumenty, lub też ich dostarczenia może w drodze wyjątku zażądać urzędnik konsularny. Wspólny Komitet będzie ściśle monitorować tę kwestię.

W przypadku osób należących do kategorii niewymienionych w art. 4 ust. 1 umowy (na przykład turystów), nadal stosuje się ogólne zasady dotyczące dokumentów potwierdzających cel podróży. To samo stosuje się do dokumentów dotyczących zgody rodziców na podróże dzieci poniżej 18 roku życia.

Przepisy Schengen i prawo krajowe stosuje się do kwestii nieobjętych umową, takich jak uznawanie dokumentów podróży i gwarancji odnośnie do powrotu i wystarczających środków utrzymania.

Co do zasady, wraz z wnioskiem wizowym należy złożyć oryginał wniosku, zaświadczenia, dokumentu lub pisma wymaganego na mocy art. 4 ust. 1 umowy. Konsulat może jednak rozpocząć rozpatrywanie wniosku wizowego na podstawie faksymile lub kopii wniosku, zaświadczenia, dokumentu lub pisma. Niemniej jednak konsulat może zażądać przedłożenia oryginału dokumentu w przypadku pierwszego wniosku wizowego, jak również w przypadkach indywidualnych, co do których istnieją wątpliwości.

Art. 4 ust. 1 umowy przewiduje, że:

„1. W odniesieniu do następujących kategorii obywateli Gruzji za wystarczające uznaje się następujące dokumenty uzasadniające cel podróży na terytorium drugiej Strony:

- a) w przypadku bliskich krewnych – małżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków, wnuków – odwiedzających obywateli Gruzji legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich:

— pisemny wniosek osoby przyjmującej;”

Art. 4 ust. 1 lit. a) umowy reguluje sytuację gruzińskich bliskich krewnych podróżujących do państw członkowskich, aby odwiedzić obywateli Gruzji przebywających legalnie na terytorium państw członkowskich. Ułatwienia tego nie stosuje się do obywateli Unii mieszkających w Unii, którzy zapraszają gruzińskich krewnych.

Autentyczność podpisu osoby zapraszającej musi zostać potwierdzona przez właściwy organ zgodnie z przepisami krajowymi państwa zamieszkania.

Należy również udowodnić legalność pobytu osoby zapraszającej i więzy rodzinne; na przykład wraz z pisemnym wnioskiem osoby przyjmującej należy przedstawić kopie dokumentów wskazujących na status tej osoby, na przykład fotokopię dokumentu pobytoowego, oraz dokumentów potwierdzających więzy rodzinne.

Przepis ten ma również zastosowanie do członków rodziny pracowników zatrudnionych w misjach dyplomatycznych i konsulatach przebywających w celu złożenia wizyty rodzinnej do 90 dni na terytorium państw członkowskich z wyjątkiem konieczności przedłożenia dowodu legalnego pobytu i więzów rodzinnych.

- b) w przypadku członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie skierowane do Gruzji uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium jednego z państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe:

— pismo sporządzone przez organ gruziński, potwierdzające, że wnioskodawca jest członkiem danej delegacji udającej się na terytorium państw członkowskich w celu wzięcia udziału w jednej z wyżej wymienionych imprez, wraz z kopią oficjalnego zaproszenia;”

Nazwisko osoby ubiegającej się o wizę musi być podane w piśmie wydanym przez właściwy organ, potwierdzającym, że ta osoba jest członkiem delegacji udającej się na terytorium drugiej Strony w celu wzięcia udziału w oficjalnym spotkaniu. Nie jest konieczne podawanie imienia i nazwiska osoby ubiegającej się o wizę w oficjalnym zaproszeniu do udziału w spotkaniu, chociaż może to być konieczne w przypadku, w którym oficjalne zaproszenie jest skierowane do konkretnej osoby.

Przepis ten ma zastosowanie do członków oficjalnych delegacji niezależnie od rodzaju paszportu, jakim dysponują (paszport służbowy lub paszport zwykły).

- „c) w przypadku uczniów, studentów, słuchaczy studiów podyplomowych oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych zajęć szkolnych:

— pisemny wniosek lub zaświadczenie o wpisaniu na listę uczniów/studentów, sporządzone przez przyjmujący uniwersytet, kolegium lub szkołę, albo legitymacja uczniowska/studencka lub zaświadczenie z kursów, na które uczęszczać będzie dana osoba;”.

Legitymację studencką można uznać za uzasadnienie celu podróży tylko jeśli została wystawiona przez przyjmujący uniwersytet, kolegium lub szkołę, w których mają odbywać się studia lub szkolenie.

- „d) w przypadku osób podróżujących w celach medycznych i niezbędnych osób towarzyszących:

— dokument urzędowy wystawiony przez daną instytucję medyczną, poświadczający konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji, konieczność obecności osoby towarzyszącej oraz dowód posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów leczenia;”.

Musi zostać przedstawiony dokument wystawiony przez instytucję medyczną poświadczający wszystkie trzy elementy (konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji, konieczność obecności osoby towarzyszącej oraz dowód posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów leczenia).

- „e) w przypadku dziennikarzy i osób akredytowanych towarzyszących im w celach zawodowych:

— zaświadczenie lub inny dokument wydany przez organizację zawodową, stanowiący dowód na to, że dana osoba jest zawodowym dziennikarzem lub osobą towarzyszącą mu w celach zawodowych, oraz dokument wydany przez pracodawcę tej osoby, zaświadczający, że cel podróży wiąże się z zadaniem dziennikarskim lub pomocą w realizacji takiego zadania;”.

Kategoria ta nie obejmuje dziennikarzy pracujących jako wolni strzelcy ani ich asystentów.

Musi zostać przedstawione zaświadczenie lub inny dokument stanowiący dowód na to, że osoba ubiegająca się o wizę jest zawodowym dziennikarzem lub osobą akredytowaną towarzyszącą mu w celach zawodowych, oraz oryginał dokumentu wydanego przez pracodawcę tej osoby, zaświadczającego, że cel podróży wiąże się z zadaniem dziennikarskim lub pomocą w realizacji takiego zadania.

Obecnie w Gruzji w obszarze mediów nie istnieją żadne stowarzyszenia, ośrodki, instytucje, związki ani inne tego rodzaju organizacje zawodowe, które reprezentowałyby interesy grupy dziennikarzy lub osób akredytowanych towarzyszących im w celach zawodowych i które mogłyby wydawać zaświadczenia potwierdzające, że dana osoba jest zawodowym dziennikarzem lub akredytowaną osobą towarzyszącą mu w celach zawodowych w konkretnej dziedzinie. Do czasu powstania takich organizacji konsulaty mogą akceptować zaświadczenia wydane przez pracodawcę i akredytacje prasowe do jednej z organizacji z państw członkowskich.

- „f) w przypadku uczestników międzynarodowych imprez sportowych i osób im towarzyszących w celach zawodowych:

— pisemne zaproszenie wystosowane przez organizację przyjmującą, właściwe organy, krajowe związki sportowe lub krajowe komitety olimpijskie państw członkowskich;”.

Wykaz osób towarzyszących w przypadku międzynarodowych imprez sportowych będzie ograniczony do osób towarzyszących sportowcom w celach zawodowych: trenerów, masażystów, menadżerów, personelu medycznego oraz szefa klubu sportowego. Kibiców nie uznaje się zatem za osoby towarzyszące.

- „g) w przypadku przedsiębiorców i przedstawicieli organizacji branżowych:

— pisemny wniosek sporządzony przez przyjmującą osobę prawną lub spółkę, organizację lub biuro lub oddział takiej osoby prawnej lub spółki, władze państwowe lub lokalne państw członkowskich lub komitety organizacyjne wystaw, konferencji i sympozjów handlowych oraz przemysłowych mających miejsce na terytorium państw członkowskich, zatwierdzony przez gruzińską Państwową Izbę Rejestracji;”.

Krajowa Agencja Rejestru Publicznego wyda dokument potwierdzający istnienie organizacji przedsiębiorców.

- „h) w przypadku przedstawicieli zawodów biorących udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich:
- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą, zawierający potwierdzenie, że dana osoba uczestniczy w imprezie;
- i) w przypadku przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają podróż w celu odbycia szkoleń, wzięcia udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany:
- pisemny wniosek wydany przez organizację przyjmującą, zaświadczenie potwierdzające, że dana osoba reprezentuje organizację społeczeństwa obywatelskiego i zaświadczenie o założeniu takiej organizacji z odpowiedniego rejestru, sporządzone przez organ państwowy zgodnie z przepisami krajowymi;”.

Musi zostać przedstawiony dokument wystawiony przez organizację społeczeństwa obywatelskiego potwierdzający, że osoba ubiegająca się o wizę reprezentuje tę organizację.

Właściwym gruzińskim państwowym organem wydającym zaświadczenie o założeniu organizacji społeczeństwa obywatelskiego jest Krajowa Agencja Rejestru Publicznego.

Prowadzeniem rejestru świadectw o założeniu organizacji społeczeństwa obywatelskiego zajmuje się Krajowa Agencja Rejestru Publicznego. Ministerstwo Sprawiedliwości i Krajowa Agencja Rejestru Publicznego współpracują z samorządami terytorialnymi w celu stworzenia elektronicznej bazy danych organizacji pozarządowych, która po ukończeniu będzie dostępna na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości: <https://enreg.reestri.gov.ge/main.php>.

Członkowie organizacji społeczeństwa obywatelskiego jako tacy nie są objęci umową.

- „j) w przypadku osób biorących udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym w programach uniwersyteckich i innych programach wymiany:
- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą uczestnika tych działań;
- k) w przypadku kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego, przemieszczających się na terytorium państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Gruzji:
- pisemny wniosek sporządzony przez gruzińskie krajowe przedsiębiorstwo lub stowarzyszenie przewoźników zajmujących się międzynarodowym transportem drogowym, w którym podaje się cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;”.

Obecnie w Gruzji istnieją dwa krajowe stowarzyszenia gruzińskich przewoźników odpowiedzialne za przekazywanie pisemnych wniosków kierowcom zawodowym: Gruziańskie Stowarzyszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych (GIRCA) i Gruziańskie Stowarzyszenie Drogowych Przewoźników Pasażerskich (GA-CPR). Przewoźnicy, którzy nie są członkami tych stowarzyszeń, mogą złożyć wniosek wydany przez Agencję Transportu Lądowego Ministerstwa Gospodarki i Zrównoważonego Rozwoju Gruzji lub – w przypadku znanych przewoźników – konsulaty mogą zaakceptować pisemny wniosek gruzińskiego przewoźnika lub przedsiębiorstwa transportowego zatrudniającego danego kierowcę. We wniosku musi zostać określony cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów.

- „l) w przypadku uczestników oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie:
- pisemny wniosek sporządzony przez naczelników/burmistrzów tych miast lub władze gminne;”.

Kierownikiem działu administracji/burmistrzem miasta lub innym organem gminnym właściwym do wydania pisemnego wniosku jest kierownik działu administracji/burmistrz miasta przyjmującego lub inny organ gminy, na terenie których mają się odbyć działania w ramach partnerstwa. Kategoria ta obejmuje jedynie uznane programy partnerstwa.

- „m) w przypadku osób odwiedzających cmentarz wojskowy lub cywilny:
- oficjalny dokument potwierdzający istnienie i fakt utrzymywania grobu, a także pokrewieństwo lub inny związek łączący wnioskodawcę z pochowanym;”.

Umowa nie określa szczegółowo, czy wspomniany powyżej oficjalny dokument powinien zostać wydany przez organy państwa, w którym znajduje się miejsce pochówku, czy też organy państwa, w którym zamieszkuje osoba, która chce odwiedzić to miejsce. Należy przyjąć, że właściwe organy obu państw mogą wydać taki oficjalny dokument.

Musi zostać przedstawiony wspomniany wyżej oficjalny dokument potwierdzający istnienie i fakt utrzymywania grobu oraz pokrewieństwo lub inny związek łączący osobę ubiegającą się o wizę z pochowanym.

Umowa nie tworzy żadnych nowych zasad dotyczących odpowiedzialności w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych wydających pisemne wnioski. W odniesieniu do sfałszowanych wniosków zastosowanie mają odpowiednie przepisy prawa unijnego lub krajowego.

2.2.2. Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu

W przypadkach, gdy osoba ubiegająca się o wizę jest zmuszona do częstego lub regularnego podróżowania na terytorium państw członkowskich, możliwe jest wydawanie wiz krótkoterminowych na kilka wizyt, pod warunkiem że łączny czas trwania tych wizyt nie przekracza 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

Art. 5 umowy przewiduje, że:

„1. Misje dyplomatyczne oraz służby konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do pięciu lat następującym kategoriom obywateli:

- a) małżonkowie, dzieci (w tym przysposobione) poniżej 21 roku życia lub pozostające na utrzymaniu rodziców, rodzice odwiedzający obywateli Gruzji zamieszkujących legalnie na terytorium państw członkowskich – na czas ograniczony okresem ważności ich zezwolenia na legalny pobyt;
- b) członkowie rządów krajowych i regionalnych oraz Trybunału Konstytucjonalnego i Sądu Najwyższego, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej umowy, w ramach wykonywania przez nich obowiązków – z okresem ważności nie dłuższym niż czas sprawowania urzędu, jeśli jest on krótszy niż pięć lat;
- c) stali członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie wystosowane do Gruzji uczestniczą w regularnych spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe.”.

Biorąc pod uwagę status zawodowy tych kategorii osób lub ich pokrewieństwo z obywatelem Gruzji zamieszkującym legalnie na terytorium państw członkowskich, uzasadnione jest przyznanie im wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności wynoszącym do pięciu lat lub ograniczonym do końca kadencji lub ich legalnego pobytu, jeżeli wynoszą one mniej niż pięć lat.

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. a) umowy musi zostać przedstawiony dowód potwierdzający legalny pobyt osoby zapraszającej.

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. b) umowy należy dostarczyć potwierdzenie statusu zawodowego i okresu kadencji.

Postanowienie to nie ma zastosowania do osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. b) umowy, jeżeli są one zwolnione z obowiązku wizowego na mocy umowy, tzn. jeśli są one posiadaczami paszportów dyplomatycznych.

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. c) umowy musi zostać przedstawiony dowód statusu stałego członka oficjalnej delegacji i potwierdzenie konieczności regularnego uczestnictwa w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany.

„2. Misje dyplomatyczne oraz służby konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do jednego roku następującym kategoriom osób, pod warunkiem że w poprzednim roku takie osoby otrzymały przynajmniej jedną wizę, z której skorzystały zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu do odwiedzanego państwa członkowskiego i pobytu w nim, oraz że wniosek o wizę wielokrotnego wjazdu jest uzasadniony:

- a) członkom oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie regularnie uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;

- b) przedstawicielom organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich w celu odbycia szkoleń, wzięcia udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany;
- c) przedstawicielom zawodów biorącym udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- d) osobom biorącym udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany, które odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- e) studentom oraz słuchaczom studiów podyplomowych, którzy odbywają regularne podróże w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany;
- f) uczestnikom oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie lub władze gminne;
- g) osobom zmuszonym do odbywania regularnych podróży w celach medycznych i niezbędnym osobom towarzyszącym;
- h) dziennikarzom i osobom akredytowanym towarzyszącym im w celach zawodowych;
- i) przedsiębiorcom i przedstawicielom organizacji branżowych, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- j) uczestnikom międzynarodowych imprez sportowych i osobom towarzyszącym im w celach zawodowych;
- k) kierowcom przewożącym towary w ruchu międzynarodowym i świadczącym usługi transportu pasażerskiego, przemieszczającym się na terytorium państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Gruzji.

3. Misje dyplomatyczne oraz służby konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i maksymalnie pięciu lat kategoriom osób, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach korzystały z jednorocznych wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu do przyjmującego państwa członkowskiego i pobytu w nim, oraz że nadal aktualne są powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu.

4. Całkowity czas pobytu osób, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, na terytorium państw członkowskich nie może być dłuższy niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.”

Wizy wielokrotnego wjazdu ważne przez okres jednego roku co do zasady wydaje się osobom należącym do wyżej wymienionych kategorii osób ubiegających się o wizę, jeżeli w poprzednim roku (12 miesięcy) osoba ubiegająca się o wizę uzyskała co najmniej jedną wizę Schengen, z której skorzystała zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu na terytorium odwiedzanego (odwiedzanych) państwa członkowskiego (państw członkowskich) i pobytu w nim (nich) (na przykład osoba ta nie przekroczyła okresu dozwolonego pobytu) oraz jeżeli istnieją powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu. W przypadkach gdy wydanie wizy o jednorocznym okresie ważności nie jest uzasadnione (na przykład jeżeli okres trwania programu wymiany jest krótszy niż jeden rok lub nie występuje konieczność podróżowania przez cały rok) okres ważności wizy będzie krótszy niż jeden rok, pod warunkiem że inne wymogi w odniesieniu do wydania wizy zostały spełnione.

Wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności od dwóch do pięciu lat wydaje się osobom należącym do kategorii osób ubiegających się o wizę, o których mowa w art. 5 ust. 2 umowy, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach (24 miesiące) takie osoby skorzystały z dwóch jednorocznych wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu i pobytu na terytorium odwiedzanego(-ych) państwa członkowskiego (państw członkowskich) oraz że powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu są nadal aktualne. Należy zauważyć, że wiza o okresie ważności od dwóch do pięciu lat wydawana będzie wyłącznie w przypadku, gdy osobie ubiegającej się o wizę w ciągu dwóch poprzednich lat wydano dwie wizy o ważności co najmniej jednego roku i osoba ta skorzystała z tych wiz zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu i pobytu na terytorium odwiedzanego(-ych) państwa członkowskiego (państw członkowskich). Misje dyplomatyczne oraz służby konsularne państw członkowskich będą podejmowały decyzje, na podstawie oceny każdego wniosku wizowego, dotyczące okresu ważności tych wiz – tj. od dwóch do pięciu lat.

W odniesieniu do definicji kryteriów określonych w art. 5 ust. 2 umowy: „pod warunkiem że [...] wniosek o wizę wielokrotnego wjazdu jest uzasadniony” oraz art. 5 ust. 3 umowy: „pod warunkiem że [...] nadal aktualne są powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu” zastosowanie mają kryteria dotyczące wydawania wiz wielokrotnego wjazdu określone w kodeksie wizowym. W związku z powyższym osoba ubiegająca się o wizę musi udowodnić konieczność odbywania częstych podróży do jednego lub większej liczby państw członkowskich, na przykład w celach zawodowych.

Nie ma obowiązku wydawania wizy wielokrotnego wjazdu, jeżeli osoba ubiegająca się o wizę nie skorzystała z poprzedniej wizy.

2.2.3. Posiadacze paszportów dyplomatycznych

Art. 10 umowy przewiduje, że:

„1. Obywatele Gruzji będący w posiadaniu ważnego paszportu dyplomatycznego mogą wjechać na terytorium państw członkowskich, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie bez wizy.

2. Obywatele, o których mowa w ustępie pierwszym niniejszego artykułu, mogą pozostać na terytorium państw członkowskich przez okres nie dłuższy niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.”.

Umowa nie obejmuje procedur delegowania dyplomatów do państw członkowskich. Zastosowanie ma zwyczajowa procedura akredytacji.

III. WSPÓŁPRACA W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA DOKUMENTÓW

We wspólnej deklaracji załączonej do umowy Strony postanawiają, że Wspólny Komitet powinien oceniać wpływ poziomu zabezpieczeń odpowiednich dokumentów podróży na funkcjonowanie umowy. W tym celu Strony zgodnie postanowiły regularnie informować się nawzajem o środkach podejmowanych, aby zapobiegać mnożeniu dokumentów podróży oraz rozwijać techniczne aspekty zabezpieczeń dokumentów podróży, a także o środkach dotyczących procesu personalizacji wydawania dokumentów podróży.

IV. DANE STATYSTYCZNE

Aby umożliwić Wspólnemu Komitetowi skuteczne monitorowanie wykonania umowy, misje dyplomatyczne i służby konsularne państw członkowskich przedkładają Komisji co sześć miesięcy dane statystyczne, w podziale na poszczególne miesiące, dotyczące w szczególności, tam gdzie to możliwe:

- liczby wydanych wiz wielokrotnego wjazdu;
- liczby wiz wydanych bez pobierania opłaty.

V. DEKLARACJA UNII EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE UŁATWIEŃ DLA CZŁONKÓW RODZINY

Mimo że umowa nie zawiera prawnie wiążących praw i obowiązków dotyczących ułatwiania przepływu większej grupy obywateli Gruzji, którzy są członkami rodziny obywateli Gruzji legalnie zamieszkujących w państwach członkowskich, Unia odnotowuje propozycję Gruzji dotyczącą rozszerzenia definicji członków rodziny, którzy powinni korzystać z ułatwień wizowych, oraz wagę, jaką Gruzja przykładła do kwestii uproszczenia zasad przemieszczania się tej kategorii osób.

W związku z tym, aby ułatwić przemieszczanie się większej liczbie osób, które mają związki rodzinne (w szczególności siostram, braciom i ich dzieciom) z obywatelami Gruzji legalnie zamieszkujących w państwach członkowskich, w deklaracji załączonej do umowy wzywa się urzędy konsularne państw członkowskich do pełnego korzystania z przewidzianych w unijnym dorobku prawnym możliwości zapewnienia ułatwień w wydawaniu wiz tym kategoriom osób, w szczególności poprzez uproszczenie wymogów dotyczących dokumentów wymaganych od osób ubiegających się o wizę, zwolnienie z opłat manipulacyjnych oraz – w stosownych przypadkach – wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu.
